

İŞÇİ SINIFI VE EMPERYALİST SÖMÜRÜ

Aydınlık Gazetesi, 3 Eylül 2018

Yıldırım Koç

Kapitalizmde hakim olan çelişki, üretim araçlarına sahip olan sermayedar ile bu işverenin işyerinde ücret karşılığında çalışan işçi arasındadır. İşçi işgücünü satar; işveren de işçinin ürettiği değer bir bölümüne, üretim araçları üzerindeki mülkiyetine dayanarak el koyar.

Ancak gerçek yaşamda yaşanan, basitçe ifade edilen bu çelişkiden çok daha karmaşıktır.

İŞÇİ SINIFININ ANTİ-EMPERYALİST MÜCADELESİ

Bir işyerinde çalışan işçinin yarattığı değere el koyan, yalnızca kendi işvereni değildir; aynı zamanda emperyalistlerdir. Bu nedenle bir işçinin mücadelesi, hem kendi işverenine, hem de emperyalistlere karşı olmak zorundadır. Ancak, eğitim düzeyleri ne kadar yükselirse yükselsin, işçilerin çok büyük bölümü, emperyalistlerin sömürsünün yeterince farkında değildir.

Türkiye’de günümüzde halkımızın çok büyük bir bölümü Amerika’ya karşıdır. Amerika’ya karşı olmak henüz yeterince bilinçli bir emperyalizm karşıtlığı değildir.

Amerika’ya karşıtlığın temelinde ekonomik sömürden çok, Amerikan emperyalistlerinin Türkiye’ye karşı saldırıda kullandıkları bölücü terör örgütünün ve Fethullahçı casusluk ve terör örgütünün eylemleri bulunmaktadır.

Günümüzün görevlerinden biri, Amerikan karşıtlığının bilinçli bir emperyalizm karşıtlığına dönüştürülmesidir. Amerikan emperyalistlerinin başlattığı ekonomik savaş, bu anlayışın kavranabilmesine önemli katkılarda bulunacaktır. Amerikan karşıtlığının bilinçli bir emperyalizm karşıtlığına dönüştürülmesi, öncü siyasi örgütün ciddi çalışmasına bağlıdır.

EMPERYALİSTLER İŞÇİYİ NASIL SÖMÜRÜR?

Türkiye’de tükettiğimiz ürünlerin önemli bir bölümü ithal ediliyor. Türkiye’de üretilen ürünlerde de ithal girdi oranı yüksek. Emperyalist ülkelerde bu üretimleri gerçekleştiren şirketler büyük tekellerdir. Bu ulusötesi şirketlerin bazılarının yıllık ciroları, Türkiye’nin bir yıllık milli gelirinden bile fazladır. Bu tekeli işletmeler, ürettikleri veya ürettirdikleri ürünleri, değerlerinin çok üstünde fiyatlarla (tekel fiyatlarıyla) satarlar. Bugün tekel fiyatlarıyla satın aldığımız mallar, emperyalizmin olmadığı bir dünyada çok daha düşük fiyatlardan satılacaktır.

Emperyalistlerin yönlendirdiği bölücü terör örgütü ile 1984 yılından beri sürdürülen mücadele, Türkiye bütçesinin önemli bir bölümünün savunma harcamalarına ayrılmasına yol açtı. Ayrıca, bölücü terör örgütünün uyguladığı baskılar nedeniyle, belirli bölgelerde tarımsal üretim geriledi; işsizlik arttı.

Emperyalistlerin dayatmalarıyla kamu kurum ve kuruluşları tasfiye edildi; onbinlerce işçi işsiz kaldı. Tekel gibi kuruluşların tasfiyesiyle, yüzbinlerce tütün üreticisi açlığa mahkum edildi. SEK, EBK ve Yem Fabrikaları gibi işletmelerin tasfiyesiyle, köylerde hayvancılık büyük darbe yedi; kentlerde işsizlik arttı.

Yıllardır yanlış politikalar izleyen hükümetler, Türkiye’yi bir borç batağına sürükledi. Türkiye’ye yüksek faizlerle borç verenler, emperyalistlerdir. Emperyalistlerin alacaklarının anaparalarının ve faizlerinin ödenmesi, işçi sınıfının omuzlarındaki vergi yükünü ağırlaştırdı. Hem dolaylı vergiler, hem de gelir vergisi artırıldı.

Özetle; işçilerin sorunları artıyor ve artacak. Bu sorunların yarattığı enerjinin hedefi, yalnızca işyerindeki işveren olmamalıdır. Türkiye’de işçileri doğrudan veya dolaylı yollardan sömüren en önemli diğer güç, emperyalistlerdir. İşçilerin emperyalistler tarafından nasıl sömürüldüğünü ve işçilerin sorunlarının artmasında emperyalistlerin rolünün öneminin anlatılması görevi de, öncü siyasi örgüte düşmektedir.